

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D.

a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **HORPEX s.r.o., v likvidaci**
sídlem Biskupský dvůr 2095/8, Praha
zastoupen Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem
sídlem Divadelní 4, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2016, č.j. 32375/16/5100-41454-711804,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2016, č.j. 32375/16/5100-41454-711804, kterým žalovaný podle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), delegoval místní příslušnost k výkonu správy všech daní

s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí žalobce z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že na adrese v Praze se nachází jeho vedení, resp. správa, je zde uskutečňována jeho ekonomická činnost, dochází zde ke styku s veřejností, jsou zde činěna rozhodnutí, dochází zde k jednání s vedením společnosti a s obchodními partnery a veřejnost se zde může s vedením stýkat. S ohledem na tyto skutečnosti není delegace příslušnosti hospodárná a nebude zachována zásada, že v daňovém řízení mají být voleny jenom takové prostředky, které daňový subjekt nejméně zatěžují.
3. Podle žalobce nemohlo být místním šetřením na adrese sídla žalobce zjištěno, že se žalobce na této adrese nenachází a není zde kontaktní. S odkazem na sdělení ze dne 16.12.2015 žalobce uvádí, že místní šetření neproběhlo. Žalobce uvádí, že na adrese sídla v Praze žalobce dlouhodobě reálně využívá prostory ke schůzkám a k jednáním. Podle žalobce si správce daně mohl dohodnout se zástupcem žalobce schůzku v kanceláři, a mohl se tak přesvědčit, že žalobce se na uvedené adrese skutečně nachází a je zde kontaktní. Zástupce žalobce jedná s obchodními partnery mimo kancelář, neboť nákup a správa pohledávek nevyžaduje trvalou přítomnost v kanceláři. Na adrese sídla žalobce přebírá a odesílá listinnou poštu a vyřizuje telefony a vzkazy; pokud není přítomen, jsou mu předány vzkazy o tom, kdo jej kontaktoval. Z bezpečnostních důvodů je zakázáno poskytovat komukoli telefonní kontakt na zástupce žalobce. Žalobce dále poukazuje na to, že telefonní hovory od finančních úřadů se na displeji telefonu nezobrazí vůbec nebo se zobrazí mobilní číslo; při následném volání na mobilní číslo je trvale nedostupné nebo obsazené. Nekontaktnost žalobce tedy způsobují finanční úřady. Žalovaný se přitom touto otázkou nezabýval.
4. Žalobce dále uvádí, že jeho hlavní činností je nákup a správa pohledávek, což vykonává v celé České republice, proto zvolil jako sídlo město Prahu. Z téhož důvodu žalobcovo účetnictví nyní společnost T&T Consulting CZ spol. s r.o. zpracovává v Praze. Žalobce žádal provedení výslechu jednatele této společnosti Ing. M. T. k dosvědčení skutečnosti, že žalobcovo účetnictví je vedeno účetní společností se sídlem v Praze a že účetní doklady jsou rovněž archivovány v Praze. Jelikož žalovaný tento důležitý důkaz neprovedl, žalobce navrhuje jeho provedení soudem. Žalovaný podle žalobce pominul důkaz v podobě protokolu o ústním jednání se zástupcem žalobce ze dne 21.4.2015, č.j. 1651590/15/3205-00510-804381. Není také pravdou, že žalobce je běžně dostupný na adrese v Moravskoslezském kraji a že zde vykonává činnost. Skutečnost, že se zde zdržuje jednatelka žalobce, nemá žádný vliv, protože žalobce vykonává činnost prostřednictvím zástupce.
5. Podle žalobce se ve správním spisu nenachází důkazy, které by byly oporou pro změnu místní příslušnosti správce daně, a žádný takový důkaz nebyl prováděn v žalobcově přítomnosti, aby se k němu žalobce mohl vyjádřit, jak umožňuje čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, odkazuje na argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že žalobce měl možnost v řízení uplatnit svá práva a k věci se vyjádřit. Závěry o účelnosti správy daní se nutně neváží na výkon ekonomické činnosti v určitém konkrétním místě. Účelnost je podle žalovaného možné spatřovat v hospodárnější a rychlejší správě daní. V rozhodném období byla činnost žalobce spjata s Moravskoslezským krajem a žalobce nevykazoval faktické a pro správu daní relevantní vazby na město Prahu.
8. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. V posuzované věci se jedná o otázku místní příslušnosti ke správě daní. Platí, že místní příslušnost správce daně je odvozena od bydliště, sídla, provozovny, adresy nemovitosti apod. daňového subjektu tak, jak je upraveno zejména v § 13 až 15 daňového řádu. V jednotlivých případech, kde to specifické požadavky řádné a efektivní správy daní vyžadují, však lze tato pravidla prolomit a určit, že správu konkrétní daně konkrétního daňového subjektu vykoná jiný správce daně než ten, kterého označil zákon. Tuto výjimku z obecné příslušnosti ke správě daní však lze uplatnit pouze zákonem stanoveným způsobem a v zákonem stanovených případech. Smyslem institutu delegace místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně je zajištění efektivity a hospodárnosti správy daní tam, kde existuje předpoklad, že jiný příslušný správce daně bude schopen zajišťovat správu daní daňovému subjektu s menšími náklady a efektivněji.
12. Podle § 18 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejblíží společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.
13. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný rozhodl o změně místní příslušnosti správce daně na základě následujících skutkových podkladů.
14. Z údajů z veřejné části živnostenského rejstříku ke dni 12.5.2015 bylo zjištěno, že předmětem činnosti žalobce je od 14.2.2007 výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.
15. Dne 25.6.2015 Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 1, provedl v místě sídla žalobce na adrese Biskupský dvůr 8, Praha, místní šetření (úřední záznam ze dne 26.6.2015, č.j. 4749143/15/2001-61563-107744). Bylo zjištěno, že v přízemí budovy „Office centra“ byla umístěna tabule se seznamem zde sídlících společností. V

prvním patře přítomná recepční poskytla správci daně kontakt na společnost, která sídla dotčeným subjektům poskytuje, a dále uvedla, že klienti mají možnost pronajmout si jednací místnost, že případné dokumenty jim budou okopírovány a že pro klienty přijímá případnou poštu a kontakt na ně neposkytuje. K úřednímu záznamu o předmětném místním šetření je připojena fotodokumentace zachycující vývěsní tabuli, z níž vyplývá, že kromě žalobce na dotčené adrese sídlí mnoho dalších společností.

16. V rámci ústního jednání zástupce žalobce L. P. (protokol Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, územního pracoviště v Bruntále, ze dne 21.4.2015 č.j. 1651590/15/3205-00510-804381) uvedl, že předmětem činnosti žalobce je nákup a správa pohledávek, kterou provádí po celé České republice, a žalobce nemá žádné provozovny ani zaměstnance. Účetnictví žalobce zpracovává společnost T&T Consulting CZ spol. s r.o. se sídlem v Bruntále a s jejím jednatelem Ing. M. T. je dohodnuto, že po započetí činnosti žalobce v novém sídle v Praze převezme účetnictví v případě potřeby společnost MARK&POOL s.r.o., v níž Ing. M. T. vykonává také funkci jednatele a která má sídlo v Praze. Dále L. P. uvedl, že účetní doklady tzv. živého roku jsou uloženy u této účetní „firmy“, ostatní jsou u žalobce. Dále uvedl, že pronajatý prostor v sídle v Praze je sdílený a využíván i jinými společnostmi, přičemž v případě potřeby může žalobce využívat i jiné prostory poskytovatele, a to i v jiných městech. V pronajatých prostorách probíhají obchodní a jiná jednání. Dále uvedl, že jedním z důvodů změny sídla bylo, že žalobce má stále více klientů v Čechách, zejména v Praze, a nové sídlo je více prestižní. V souvislosti s ústním jednáním L. P. předložil mandátní smlouvu uzavřenou se společností T&T Consulting CZ spol. s r.o., smlouvu o podnájmu prostor určených k podnikání a o poskytnutí služeb uzavřenou se společností „OFFICE HOUSE s.r.o.“ společně s prohlášením vlastníka nemovitosti a souhlasem s umístěním sídla.
17. Dne 28.4.2015 provedl Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště v Bruntále, místní šetření v místě bydliště jednatelky žalobce na adrese Milotice nad Opavou 107 (úřední záznam ze dne 6.5.2015, č.j. 1840169/15/3205-00510-804381). Při místním šetření zjistil, že na bráně do zahrady byla umístěna poštovní schránka bez označení společnosti žalobce. Po použití zvonku na bráně do zahrady nikdo nevyšel, avšak po návratu zaměstnanců správce daně k rodinnému domu byla v zahradě za domem viděna jednatelka žalobce, která s přítomnými nekomunikovala. Podle úředního záznamu s odkazem na místní šetření a na znalosti místních poměrů, kdy je správci daně známo, že se jednatelka žalobce stará o invalidního manžela, správce daně uzavřel, že jednatelka žalobce se na této adrese trvale zdržuje.
18. V rámci vyjádření ke sdělení žalovaného ze dne 10.12.2015, č.j. 42825/15/5100-41454-711804, k podnětu Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní, zástupce žalobce L. P. dále odkázal na sdělení ze dne 15.12.2015 a 16.12.2015, z nichž podle L. P. vyplývá, že své sídlo žalobce dlouhodobě reálně využívá ke schůzkám a k jednáním. Pokud by si s ním finanční úřad domluvil schůzku v kanceláři, mohl by se přesvědčit, že se zde žalobce nachází a je zde kontaktní. Žalobce na adrese sídla přebírá a odesílá listinnou poštu a vyřizuje telefony a vzkazy. Z bezpečnostních důvodů však zástupce žalobce zakázal komukoli poskytovat kontakt, neboť nákup a správa pohledávek je rizikovou činností spojenou s vydíráním. Pokud kdokoli na sebe zanechá kontakt, bude jej L. P. kontaktovat. Dále uvedl, že má špatnou zkušenost s kontaktováním správce daně a že žalobce svou činnost vykonává po celé České republice, proto je dostačující kancelář v sídle a provozovnu nepotřebuje. Dále uvedl, že

účetnictví žalobce zpracovává společnost T&T Consulting CZ spol. s r.o. v Bruntále a s jejím jednatelem Ing. M. T. je dohodnuto, že po započetí činnosti žalobce v novém sídle v Praze převezme účetnictví v případě potřeby společnost v Praze, ve které je Ing. M. T. jednatelem. L. P. dále uvedl, že žádá o doložení výsledku Ing. M. T., který tyto skutečnosti potvrdil již ve své výpovědi na Finančním úřadě pro Moravskoslezský kraj. Dále L. P. uvedl, že v sídle žalobce v Praze se nachází správa žalobce a jsou zde doklady potřebné pro správné stanovení a vybrání daňové povinnosti u daní, ke kterým je žalobce registrován.

19. Žalobce ke svému vyjádření připojil písemnost „Potvrzení o využívání prostor“ ze dne 15.12.2015 vyhotovenou společností OFFICE HOUSE SE, podle níž tato společnost poskytuje žalobci na základě smlouvy o podnájmu prostor určených k podnikání a poskytnutí služeb ze dne 19.1.2015 prostory na adrese sídla žalobce, přičemž žalobce tyto prostory a prostory v dalších pobočkách této společnosti reálně využívá ke schůzkám a jednáním, a dále „Prohlášení“ ze dne 16.12.2015 vyhotovené společností OFFICE HOUSE SE, podle kterého této společnosti není známo, že by dne 25.6.2015 či v jiné datum v jí spravovaných prostorách na adrese Biskupský dvůr 8, Praha probíhalo jakékoliv místní šetření týkající se žalobce, a dále že žalobce prostory reálně využívá, přestože není přítomen každodenně, přičemž kontakt zajišťuje pracovník recepcce.
20. Ze smlouvy o podnájmu prostor určených k podnikání a o poskytnutí služeb uzavřené dne 19.1.2015 mezi žalobcem a společností OFFICE HOUSE s.r.o. vyplynulo, že žalobci je poskytnuto sídlo na adrese Biskupský dvůr 8, Praha, přitom cena za podnájem prostor činí 100 Kč měsíčně, poplatek za administrativní služby 1 390 Kč měsíčně a poplatek za přeposílání pošty 300 Kč měsíčně; celková cena za poskytování služeb podle předmětné smlouvy činila po slevě 900 Kč měsíčně bez DPH. Podle bodu IV. smlouvy je zmocněncem pro jednání s poskytovatelem L. P., D. 544/1a, O., a kontaktní adresou pro přeposílání doručených zásilek NADAX Morava, a.s., Holická 49a, Olomouc. Podle bodu 2.1.3. podmínek poskytování služeb, které jsou dle bodu V. 2. smlouvy nedílnou součástí této smlouvy, je *„Přímé užití prostor specifikovaných ve Smlouvě Objednatelům za účelem obchodních jednání a dalších činností nutných pro řízení a správu společnosti je možné pouze na základě předchozí individuální dohody s Poskytovatelem, zejména v souladu s provozní dobou a časovým harmonogramem Poskytovatele, a to za cenu za podnájem zasedacích místností uvedenou v Ujednání. Objednatel má možnost si na základě objednávky pronajmout i jiné zasedací místnosti Poskytovatele (dle aktuální nabídky), příp. využít i doprovodné služby Poskytovatele (např. sekretářské práce, občerstvení atp.).“*
21. Z vyjádření žalobce v průběhu správního řízení i ze žalobní argumentace plyne, že žalobce skutková zjištění, o něž žalovaný opřel své rozhodnutí, nerozporuje; sporu mezi účastníky řízení je pouze o právní hodnocení zjištěných skutečností. Namítá-li žalobce, že se místní šetření v jeho sídle vůbec „neuskutečnilo“, jedná se podle zdejšího soudu o námitku ryze účelovou, neboť takové tvrzení se míjí s obsahem správního spisu, jehož součástí je úřední záznam Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územního pracoviště pro Prahu 1 ze dne 26.6.2015, č.j. 4749143/15/2001-61563-107744, včetně pořízené fotodokumentace.
22. Stejně tak není důvodná námitka, že žalovaný pominul důkaz v podobě protokolu o ústním jednání ze dne 21.4.2015, č.j. 1651590/15/3205-00510-804381, se zástupcem žalobce. Z napadeného rozhodnutí vyplývá (strana 2 napadeného rozhodnutí), že žalovaný z předmětné listiny vycházel a její obsah, který koresponduje s tím, co žalobce uvedl ve svém vyjádření ze dne 21.12.2015 ke sdělení žalovaného ze dne 10.12.2015, a tím, co je uvedeno v připojených listinách „Potvrzení o využívání prostor“ ze dne 15.12.2015 a

„Prohlášení“ ze dne 16.12.2015, zohlednil. Přitom žalovaný způsob fungování žalobce, tak jak jej zástupce žalobce opakovaně popsal, nerozporoval. Není tedy důvodná ani námitka, že žalovaný nezohlednil k vyjádření připojené písemnosti vyhotovené společností OFFICE HOUSE SE – ty svým obsahem korespondují jak s obsahem smlouvy o podnájmu prostor určených k podnikání a o poskytnutí služeb ze dne 19.1.2015, tak se skutečnostmi uváděnými žalobcem prostřednictvím zástupce a ve vyjádření ze dne 21.12.2015.

23. Pokud žalovaný ze shora uvedených skutečností dovodil, že na adrese Biskupský dvůr 8, Praha se nachází pouze tzv. virtuální, formální sídlo žalobce, tak tomuto závěru nemá zdejší soud co vytnout. Tento závěr lze především dovodit z předmětu a účelu výše citované smlouvy o podnájmu prostor určených k podnikání a o poskytnutí služeb ze dne 19.1.2015, čemuž odpovídají i zjištění z místního šetření ohledně fungování společnosti OFFICE HOUSE SE ve vztahu ke klientům. Zdejší soud zdůrazňuje, že ze skutečnosti, že zástupce žalobce nebyl při místním šetření zastižen, sice ještě nelze dovozovat, že na dotčené adrese není soustředěn výkon činnosti žalobce, nicméně další skutečnosti (zákaz osoby provádějící administrativní činnost v sídle žalobce poskytovat kontakt na zástupce žalobce, možnost využít prostory na adrese sídla za účelem obchodních jednání a dalších činností nutných pro řízení a správu společnosti pouze na základě předchozí dohody s pronajímatelem a za poplatek, smluvně dohodnuté poštovní služby spočívající mj. v přeposílání zásilek na adresu NADAX Morava, a.s., Holická 49a, Olomouc), svědčí o tom, že v zapsaném sídle není vykonávána žalobcova ekonomická a rozhodovací činnost; jak ostatně žalobce sám uvedl, jeho činnost svým charakterem není na konkrétní místo vázána a s ohledem na její rizikovost není zástupce žalobce v místě sídla možné přímo kontaktovat a není zde ani trvale přítomna osoba oprávněná za žalobce jednat.
24. Proto nelze přisvědčit námitce žalobce, že se v zapsaném sídle nachází jeho správa, je zde uskutečňována ekonomická činnost, dochází zde ke styku s veřejností, jsou zde činěna rozhodnutí, dochází zde k jednáním s vedením společnosti a s obchodními partnery a veřejnost se zde může s vedením společnosti stýkat.
25. K podmínce delegace místní příslušnosti spočívající v účelnosti (§ 18 odst. 1 daňového řádu) zdejší soud dále uvádí, že pokud je hlavní činností žalobce nákup a správa pohledávek, což vykonává po celé České republice, pokud nepotřebuje provozovnu a zaměstnance a pokud se místo reálného každodenního chodu žalobce nenachází na adrese, kde má zapsané sídlo, tak osobní komunikace a faktické úkony ve správě daní budou efektivněji, hospodárněji a tudíž účelněji probíhat s navrhovaným správcem daně, protože žalobce vykazuje stálou a trvalou vazbu na Moravskoslezský kraj, neboť se zde trvale zdržuje jednatelka žalobce. Účelnost delegace přitom nemusí nutně spočívat pouze ve snížení nákladů souvisejících se správou daní, nýbrž např. i v uspořené čase v důsledku zkrácení vzdálenosti mezi delegovaným správcem daně a žalobcem či možností efektivnější kontroly žalobce ze strany správce daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2016, č.j. 1 As 230/2016-18).
26. Námitka nedodržení zásady minimalizace zásahů do práv daňového subjektu tak není důvodná, neboť je zřejmé, že delegací místní příslušnosti v posuzované věci nebude do práv žalobce *de facto* zasaženo buď vůbec, nebo jen minimálně, neboť žalobci nic nebrání v tom, aby si sídlo zapsané v obchodním rejstříku ponechal a dle svých potřeb jej i nadále uváděným způsobem využíval. Delegací místní příslušnosti nejsou zároveň dotčeny aktivity žalobce co do výběru místa pro organizování schůzek s obchodními partnery, případný obchodní význam „pražské adresy“ pro žalobce není rovněž delegací nikterak

devalvován. Jeho právo na svobodné podnikání tedy delegací místní příslušnosti nebylo nijak dotčeno. Z hlediska hospodárního fungování a výkonu daňové správy je však zásadní, aby „daňové sídlo“ žalobce představovalo místo, kde může docházet k bezprostřednímu kontaktu správce daně s daňovým subjektem a k ověřování skutečností při výkonu podnikatelské činnosti žalobce; s ohledem na výše uvedená zjištění na adrese sídla žalobce takový kontakt nebude možné provést, neboť se zde nenacházejí žádní zaměstnanci žalobce, žádný jeho provoz a ani jeho zástupce zde není běžně dostupný.

27. Co se týká účetnictví žalobce, tak pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí dovodil, že v Moravskoslezském kraji sídlí také společnost, která (v době posuzování podmínek pro delegaci místní příslušnosti) vede účetnictví žalobce, s tím, že i tato skutečnost svědčí o fakticitě vazby žalobce na Moravskoslezský kraj, tak k tomu zdejší soud uvádí, že to, kde se nacházejí účetní dokumenty či sídlo externího účetního daňového subjektu, je pro posouzení účelnosti delegace místní příslušnosti téměř nerozhodné (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4.4.2016, č.j. 3 Af 27/2013-51), neboť daňový subjekt může externího účetního velmi lehce měnit, stejně tak může měnit své sídlo externí účetní, což dokládá i tvrzení žalobce, že tentýž účetní bude v budoucnu zpracovávat jeho účetnictví v rámci jiné své společnosti. Za relevantní proto nelze považovat ani argument žalobce, že účetnictví žalobce je v současné době vedeno účetní společností se sídlem v Praze.
28. Žalobce v této souvislosti namítal, že žalovaný neprovedl výslech Ing. M. T., jednatele společnosti, která žalobci zpracovává účetnictví. K tomu ze správního spisu vyplynulo, že žalobce v rámci odpovědi ze dne 21.12.2015 na sdělení žalovaného ze dne 10.12.2015, č.j. 42825/15/5100-41454-711804, k podnětu Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní, uvedl, že „Z důvodu vykonávání činnosti po celé České republice zvolil daňový subjekt své sídlo v centru dění, tedy v Praze. Proto také bylo dohodnuto, že účetnictví daňového subjektu zpracovávají společnost T&T Consulting CZ spol. s r.o. v Bruntále, bude v případě potřeby zpracováváno druhou společností v Praze, kde je Ing. T. také jednatelem. K dosvědčení daňový subjekt žádá o doložení výsledku jednatele této obchodní společnosti Ing. T., který již tyto skutečnosti dosvědčil ve své výpovědi na Finančním úřadu pro Moravskoslezský kraj.“. Podle zdejšího soudu z tohoto vyjádření neplyne, že by žalobce navrhoval provedení výslechu Ing. M. T. jako svědka, nýbrž doložení takového výsledku. Správním spisem přitom neprochází žádná písemnost, z níž by vyplývalo, že Ing. M. T. byl Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj v projednávané věci vyslechnut, a z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný z takového důkazního prostředku při posuzování podmínek pro delegaci místní příslušnosti vycházel. Žalovaný neměl za této situace povinnost dokazovat ve vyjádření žalobce blíže neidentifikovaným protokolem o výslechu Ing. M. T. Úvahy žalovaného v napadeném rozhodnutí se sice explicitně tímto nepřilíš konkrétně uplatněným důkazním návrhem žalobce nezabývají, nicméně dávají dostatečnou odpověď na argumentaci žalobce. Žalovaný uvedl, že „O fakticitě vazby daňového subjektu na Moravskoslezský kraj dále svědčí i to, že zde sídlí účetní společnost, která mu vede účetnictví. Výše uvedené pak nemůže vyvrátit tvrzení daňového subjektu o tom, že v případě potřeby bude účetnictví ...zpracováváno obchodní společností se sídlem v hlavním městě Praze, přestože se nezmění osobní složka této obchodní společnosti v podobě jednatele Ing. M. T.“. Jak ostatně vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, správní orgán není povinen reagovat na každou dílčí námitku či připomínku, pokud vedle takových tvrzení účastníka řízení postaví vlastní argumentaci a v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje přesvědčivě zdůvodněný odlišný závěr. Tak tomu bylo i v nyní projednávaném případě.

29. Pokud žalobce navrhuje, aby výslech Ing. M. T. provedl zdejší soud, tak takové dokazování má zdejší soud s ohledem na výše uvedené za nadbytečné. Skutečnost, že účetnictví žalobce v době rozhodnutí žalovaného zpracovávala společnost Ing. M. T., nebyla nikterak zpochybněna. Pro posouzení zákonnosti rozhodnutí žalovaného je pak argument žalobce, že v budoucnu plánoval přenesení zpracování účetnictví na jinou společnost Ing. M. T., zcela nerozhodným.
30. Co se týká námitky porušení čl. 38 Listiny základních práv a svobod tím, že podle žalobce v žalobcově přítomnosti nebyly prováděny žádné důkazy, tak k tomu zdejší soud uvádí, že pokud jde o místní šetření na adrese rejstříkového sídla žalobce ze dne 25.6.2015, jeho předmětem bylo zjištění, zda je zde žalobce běžně kontaktní v rámci výkonu své ekonomické činnosti. V takovém případě by odporovalo smyslu tohoto úkonu, aby o něm byl žalobce předem vyrozuměn. Totéž platí o místním šetření provedeném dne 28.4.2015 v místě bydliště jednatelky (která je jediným společníkem) žalobce.
31. Pokud jde o odkaz žalobce na rozsudek zdejšího soudu ze dne 20.10.2015, č.j. 29 Af 64/2013-58, tak k tomu soud uvádí, že v odkazované věci bylo sice rozhodnuto o delegaci místní příslušnosti s ohledem na v některých aspektech odlišný skutkový základ (v odkazované věci bylo zjištěno, že daňový subjekt na adrese sídla nemá označenu poštovní schránku ani zvonek a není uveden na seznamu společností, které na dotčené adrese mají pronajaty kanceláře, a současně že veškerý provoz probíhá v jiném místě), z čehož však nelze dovozovat, že v nyní projednávané věci nepostupovaly správní orgány správně, pokud taktéž rozhodly o delegaci místní příslušnosti na jiného správce daně. V nyní projednávané věci je podstatné zjištění, že zapsané sídlo žalobce je toliko sídlem formálním, neboť na dotčené adrese není žalobce běžně dostupný, přičemž nedostupnost žalobce na adrese sídla byla důvodem pro delegaci místní příslušnosti také v žalobcem odkazované věci. Současně v obou případech bylo zjištěno, že žalobce je běžně dostupný na jiné adrese (adrese provozovny daňového subjektu, resp. bydliště jednatelky žalobce). Pokud žalobce uvádí, že v projednávané věci na adrese bydliště jednatelky žalobce neprobíhá provoz žalobce, tak k tomu soud uvádí, že tato skutečnost v dané věci není rozhodnou, neboť jak sám žalobce uvádí, předmětem žalobcovy činnosti je nákup a správa pohledávek, k čemuž žalobce nepotřebuje provozovnu.
32. Pokud žalobce uvádí, že se žalovaný nevyjádřil k nedostupnosti a nekontaktnosti finančních úřadů, tak žalobce předmětné tvrzení uvedl v rámci svého vyjádření ke sdělení žalovaného ze dne 10.12.2015, č.j. 42825/15/5100-41454-711804. Žalobci lze přisvědčit potud, že žalovaný na předmětné tvrzení v napadeném rozhodnutí nereagoval. Žalovaný však nebyl povinen reagovat na každou dílčí připomínku. Z argumentace žalovaného vyplývá, že jednou ze skutečností svědčící o tom, že sídlo žalobce v Praze je pouze formální, je průběžná nekontaktnost žalobce. Zdejší soud k tomu doplňuje, že pokud žalobce uvádí, že sám je nekontaktní proto, že trvale nedostupné a nekontaktní jsou finanční úřady, kterým se snaží dovolat nazpět v případech, pokud nemůže hovor od nich přijmout, tak podle zdejšího soudu se jedná o ničím nedoložené tvrzení a okolnosti pro posouzení dané věci zcela bezpředmětné; rozhodné je především to, zda je sám žalobce ve své sídle běžně kontaktní v rámci své ekonomické činnosti.
33. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. prosince 2018

David Raus v.r.
předseda senátu